

[Justitsministeren.]

stilling til, hvordan den fremtidige ordning med hensyn til klager over politifolk efter min mening skal være. Jeg vil naturligvis holde folketinget orienteret herom.

Hr. Poul Dam fremsatte nogle efter min opfattelse interessante betragtninger over frihedens udstrækning. Jeg vil ganske kort hertil sige, at grundloven forudsætter, at den værnes mod angreb. Men vi så jo netop i den tid, det ærede medlem hr. Poul Dam omtalte, for ca. 30 år siden rundt omkring i Europas lande, at det var for sent at ville forsvere grundlovene, når selve angrebet mod dem rettedes, fordi forberedelserne var så langt fremskredne, at forsvar var umuligt. Der er ikke tale om det her i denne sag, her er det om åbenbarelse af ting, som militæret mener det er nødvendigt at holde skjult.

Men jeg vil gerne i anledning af det, hr. Poul Dam sagde, nævne, at vi jo netop i dette høje ting i årene umiddelbart efter krigen gjorde et stort arbejde for, at lignende ting ikke skulle gentage sig i Danmark, for, at vi kunne være sikre på, at der ikke skete noget i denne retning. § 110 a i straffeloven er jo, som statsministeren nævnte det, en gammel bestemmelse, men også den tog vi ved den lejlighed frem og gik nærmere igennem, og også den kan naturligvis her have sin betydning.

Jeg vil gerne sige til fru Hanne Reintoft, at jeg står helt og fuldt ved mine udtalelser til Politiken. Jeg mener også, at det er klare udtalelser, og jeg kan udmærket godt herfra bekræfte, at jeg er fast besluttet på at bekæmpe enhver form for diktatur.

Vedrørende Dahl-Jensen-sagen må jeg sige, at den har jeg fra denne talerstol gjort så nøje og så omhyggeligt rede for, at jeg ikke kan sige mere uden at gentage mig selv; jeg vil henvise det ærede medlem til at læse mine udtalelser herom, hvis det ærede medlem ikke er i stand til at huske dem.

Må jeg sige i anledning af det spørgsmål, hr. Gert Petersen rejste, at forsvarsministeren, under hvem den pågældende sag hører, vil besvare det.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Til hr. Gert Petersens spørgsmål om, hvad der foregår i Kejsergade, kan jeg svare, at der foregår ingenting. Hr. Gert Petersen er for-

mentlig — selv om han på det tidspunkt opholdt sig i udlandet — bekendt med det svar, jeg gav hans partifælle hr. Kurt Brauer på spørgsmålet om Kejsergade, hvor jeg meddelte, at denne institution ville blive flyttet. Jeg kan tilføje, at siden det besøg, jeg aflagde i Kejsergade, som har været omtalt her i dag, er der ikke foregået noget i Kejsergade.

Jeg skal i øvrigt sige tak for de forskellige indlæg, der har været vedrørende det område, som jeg beskæftiger mig med. I betragtning af, at ikke alene statsministeren, men også ordførerne for de 5 partier har besvaret forespørgslen ved at sige, at en efterretningstjeneste er nødvendig, håber jeg, at tingets medlemmer vil have mig undskyldt, at jeg ikke går ind på at drøfte de mange påstande, der er fremsat af enkelte medlemmer her, og de påstande, der er fremsat i pressen. Jeg er selvfølgelig ganske enig i den opfattelse, som de 5 partiers ordførere har gjort gældende, nemlig at en efterretningstjeneste er nødvendig, og jeg vil også gerne takke hr. Kjeld Olesen, hr. Langkilde, hr. Ib Thyregod og hr. Nordqvist for den måde, hvorpå de afviste angreb, der er fremsat over for den efterretningstjeneste, som jeg har ansvar for.

Jeg synes, at hr. Kjeld Olesen i de bemærkninger, han fremsatte, på en meget præcis måde afviste påstande, der har været fremme om politistat, angreb, der har været fremme imod efterretningstjenesten, og jeg synes også, hr. Kjeld Olesen kom med nogle meget interessante betragtninger om den nye generations indstilling. Jeg vil gerne sige, at det var med så stor glæde, jeg hørte hr. Kjeld Olesens bemærkninger, at jeg i og for sig kun med ulyst beskæftiger mig med den sidste halvdel af talen, men jeg gør det, fordi det ellers ville kunne misforstås.

Hr. Kjeld Olesen talte om, at de to implicerede ministre ville dække sig, og sagde også, at vi havde medvirket til en dramatisering af begivenhederne. Nu ville jeg have foretrukket udtrykket „de to ansvarlige ministre“, og dermed har jeg jo i og for sig besvaret det, som hr. Kjeld Olesen omtalte. Der skal ikke være nogen tvivl om ansvaret, og jeg vil gerne tilføje, at da det, det drejer sig om, er forsvarsmæssige interesser, er ansvaret selvfølgelig størst hos mig.